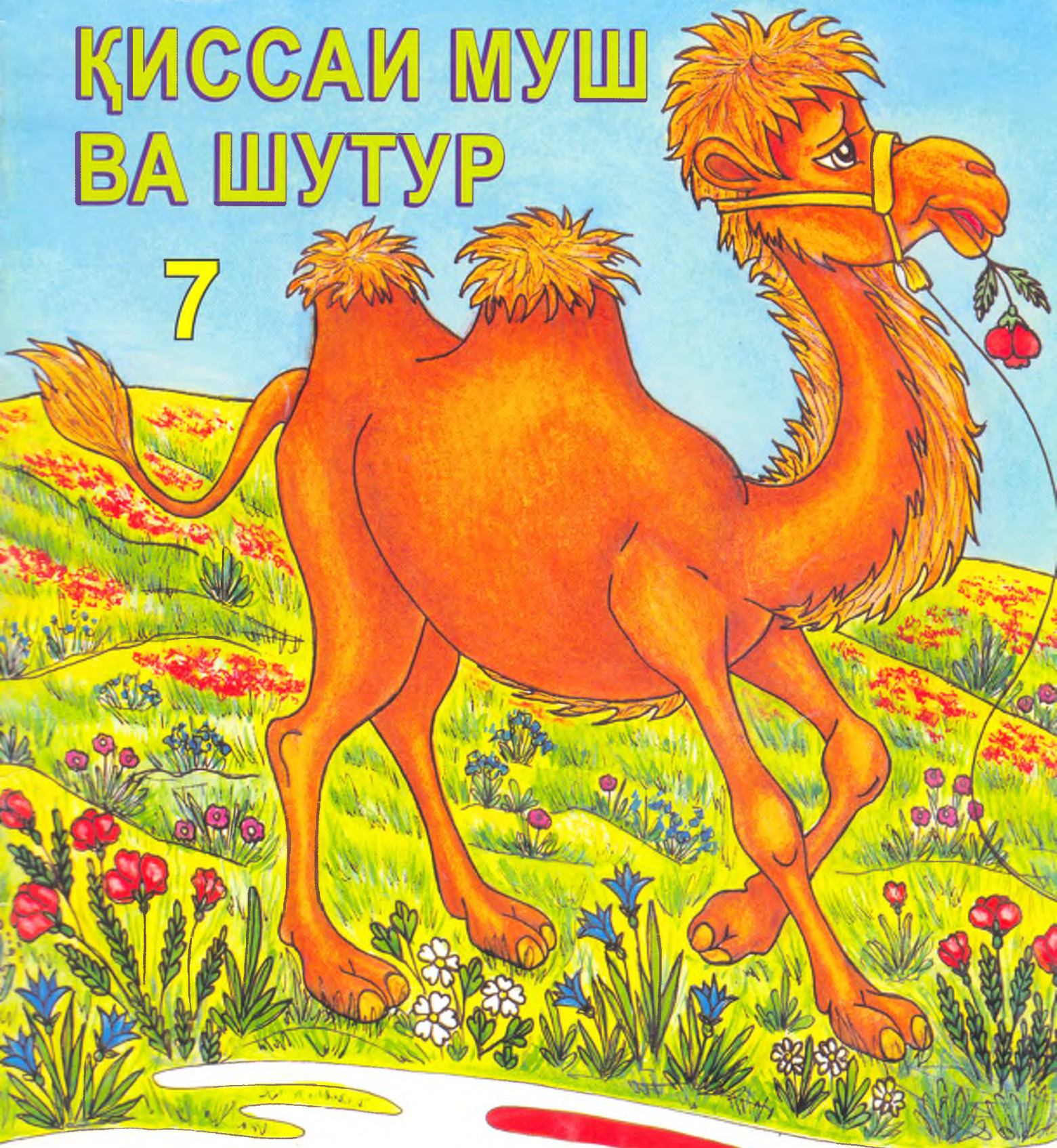

ММ МОЗ 1
15-69

ҚИССАИ МУШ ВА ШУТУР

7

Ш тоз 1
Б-69

АЗ СИЛСИЛАИ ҚИССАҲОИ «МАСНАВИИ МАЪНАВИЙ»

**БА ИФТИХОРИ 20-СОЛАГИИ ИСТИҚЛОЛИЯТИ
ДАВЛАТИИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН**

ҚИССАИ МУШ ВА ШУТУР

7

Душанбе
«Адиб»
2011

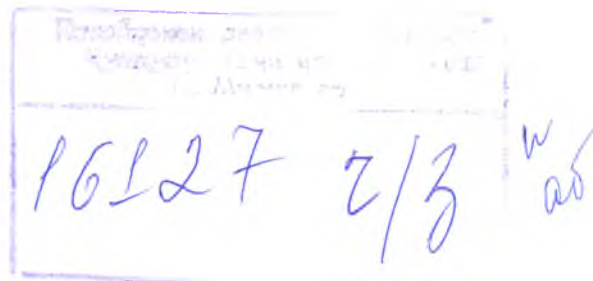
Бозгӯи Гулназар
Мухарир Фарҳоди Карим

«Маснавии маънавӣ», ки номи фарзанди фарзонаи тоҷик Мавлоно Чалололидини Балхиро ҷовидон гардонидааст, дар саросари олам маълуму машҳур аст. Абдурахмони Ҷомӣ дар васфи ин асар фармудааст:

*Маснавии маънавии Мавлавӣ
Ҳаст Қуръон дар забони паҳлавӣ.*

Мавлавӣ дар «Маснавии маънавӣ» барои тақвияти андешаву афкори худ аз бисёр қиссаву ривоятҳои халқӣ истифода кардааст. Инак, қиссаи ҳафтум.

ISBN 978-99947-2-096-5

© Нашриёти «Адиб», 2011

Шутуре дар биёбон мегашт. Вай озод давр зада, аз он шодмон буд, ки аз дасти соҳибаш гурехтааст, акнун ба ҳар кучо хоҳад, меравад, акнун ҳар чиро хоҳад, мехӯрад, акнун ҳар чиро дилаш хоҳад, мекунад. Вай лаҷоми худро канда карда, ба биёбон гурехта буд ва лаҷомаш кашол–кашол аз дунболаш мерафт. Мушаке ин хушҳоливу хурсандии Шутурро дида, ба худ гуфт:

– Эй Шутури беақл! Ҳолӣ туро боб мекунам. Ту калону бузург бошӣ ҳам, вобастаи ҳамин лаҷоми худ ҳастӣ. Касе лаҷоматро гирад, ба ӯ ғулом мешавӣ, аз майлу хоҳиши ӯ берун намеравай ва мурданивор хизматашро ба ҷо меорӣ.

Мушак оҳиста ба Шутур наздик омад. Шутур вайро дид, аммо чандон эътибор надод. Охир, Шутур кучову Мушак кучо! Вай ҳамонро оромона мечарид ва худро озоду хушбахт ҳис мекард.

Мушак сари лаҷомро ба даҳон гирифт ва ба сӯе кашола кард. Шутури бузурги бадҳайбат чун кашола шудани лаҷомашро эҳсос кард, ночор аз чаридан бозистод ва аз дунболи Мушак равона шуд.

Мушак рақскунон пеш–пеш мерафт, Шутури мутеву хайрон амру фармоишҳои ӯро ба ҷо меовард.

Мушак ба худ меболид:

– Ман аз Шутур даҳҳо мартаба хурд бошам ҳам, акнун мири вай ҳастам. Вай ғуломи ман ҳаст.

Шутур аз паси Мушак мерафту ба худ меандешид:
– Ин сохиби нави ман маро кучо мебурда бошад?
Он харду фарқи хаёлҳои худ ба соҳили ҷӯйборе расиданд. Мушак дар ҷои худ гаранг шуда монд.
Шутур гуфт:

– Эй мири ман ! Чаро бозистодӣ? Пеш даро, рохро да-
вом диҳем.

Мушак рӯ ба Шутур оварду ба чӯ ишора кард:

– Ин дарёи азимро бин. Ман чӣ хел гузарам?

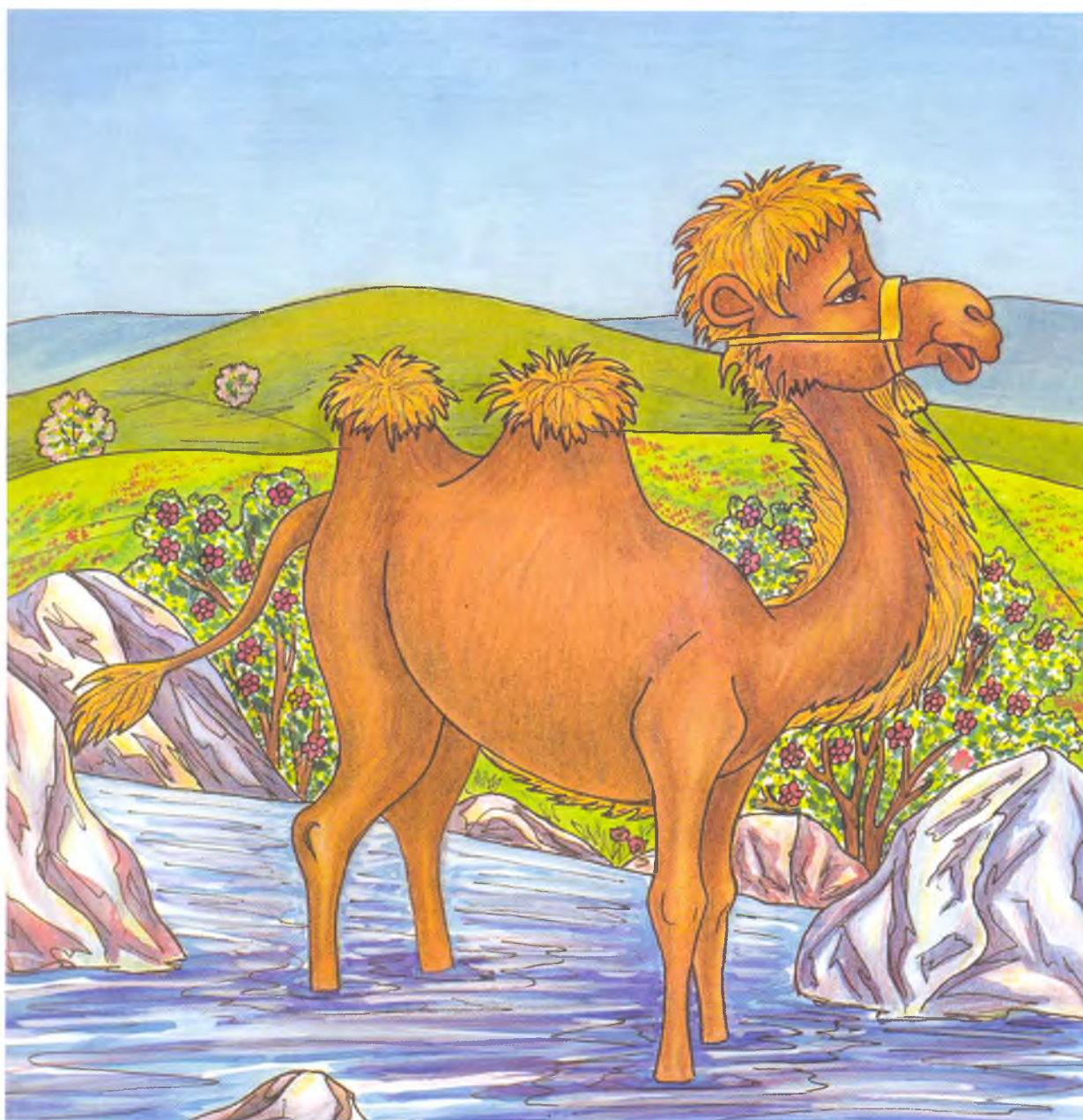
Шутур бо тамасхур гуфт:

– Ин дарё нест, чӯйча аст.

Инро гуфту ба чӯй даромад. Об рӯяк буд ва Шутурро
ба бучулаки по мерасид.

Шутур ба Мушак гуфт:

– Дидӣ, ин дарё нест. Чӯйча аст.

Мушак, ки ба чӯи об бо харос менигарист, ба Шутури бузурги бепарво рӯ овард:

– Эй Шутур! Он чӣ ки ба ту чӯйча менамояд, барои ман уқёнус аст.

Шутур аз об баромаду ба назди Мушак омад ва ҳам шуда ба гӯшаш гуфт:

– Ба ин ғайрату ба ин аҳвол ту раву ба зоти мушон мири кун, на ба ман.

Мушак аз ин сухани ҳақ наранчид, аз Шутур илтимос кард, ки аз гуноҳаш гузараду ўро аз об гузаронад.

Шутур розӣ шуд. Мушак ҳарчанд кӯшиш кард, ба болои Шутур баромада натавонист. Он вақт Шутур ба зону нишаст ва Мушаки натавони назарногир ба болояш баромад ва гумон кард, ки дар қуллаи баланди кӯҳе қарор дорад.

Мушак гуфт:

– Метарсам. Оҳиста аз ҷоят хез. Боз аз ин баландӣ афтада, сару гарданамо нашиканам?

Шутур хандиду оҳиста аз ҷояш бархост. Овози Мушак ба гӯшаш расид:

– Ман барои ту вазнинӣ намекунам?

Шутур боз хандид.

– Ман мисли ту ҳазоронро бардошта метавонам.

Ҳамин ки Шутуру Мушак аз об гузаштанд, Мушак ба ӯ гуфт:

– Ташаккур. Шутурҷон ! Ман акнун ба назди мушон меравам. Ҳар кас дар шаҳри худ бузург аст.

Онҳо дӯстона хайрухуш карданд.

ҚИССАИ МУШ ВА ШУТУР

(Барои хурдсолон)

Ороиши *О. Раҳмонӣ*
Муҳаррири ороиш *Р. Шералӣ*
Муҳаррири саҳифабандӣ *М. Саидова*
Ҳурфчин *Ш. Имомназарова*

Ба матбаа 30.06.2011. супорида шуд.
Чопа 7.07.2011 ба имзо расид. Ҷузъи чопӣ 1.
Андозаи 60x84 ¹/₈. Адади нашр 5000 нусха.

Муассисаи нашриявии «Адиб»-и
Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон
734018, Душанбе, кӯчаи Н.Қаробоев, 17а.

